ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠ' ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
στην υπόθεση 124/86 *

I — Περιστατικά και διαδικασία

Η οδηγία 83/181/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, σχετικά με τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στις οριστικές εισαγωγές, από κράτος μέλος, προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτες έχει ως στόχο να συνεχιστεί υπέρ των ιδιωτών η προσπάθεια για τη δημιουργία, εντός της Κοινότητας, συνθηκών ανάλογων με αυτές της εσωτερικής αγοράς. Δοθέντος ότι τα φορολογικά εμπόδια κατά τις εισαγωγές σε άλλο κράτος μέλος μπορούν να παρενοχλήσουν την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων στην Κοινότητα, η προαναφερθείσα οδηγία επιδιώκει να τα εξαλείψει, στο μέτρο του δυνατού, με τη θέσπιση φορολογικών ατελειών.

Το άρθρο 12 της εν λόγω οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την οδηγία, το αργότερο, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1984 και ότι τα κράτη μέλη πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά με αυτό.

Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε εντός της ταχθείσας προθεσμίας καμία ανακοίνωση από την ιταλική κυβέρνηση σχετικά με τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, ούτε δε διέθετε στοιχεία που να της επέτρεπαν να συμπεράνει ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε τηρήσει την υποχρέωσή της να θέσει σε ισχύ τις αναγκαίες διατάξεις, διαπίστωσε αυτή την παράβαση με έγγραφο της 21ης Δεκεμβρίου 1984 και όχλησε την ιταλική κυβέρνηση να διατυπώσει εντός προθεσμίας δύο μηνών τις παρατηρήσεις της σχετικά με αυτή την παράβαση.

Με τηλετύπημα της 24ης Μαΐου 1985, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας πληροφόρησε την Επιτροπή ότι ο Υπουργός Οικονομικών είχε ετοιμάσει ένα σχέδιο νόμου για την εφαρμογή της εν λόγω οδηγίας στην ιταλική έννομη τάξη.

Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε μετά από αυτό το τηλετύπημα καμία ανακοίνωση για το ότι τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της οδηγίας είχαν θεσπιστεί, διατύπωσε στις 18 Ιουλίου 1985, βάσει του άρθρου 169, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, αιτιολογημένη γνώμη, τάσσοντας στην ιταλική κυβέρνηση προθεσμία ενός μηνός από της κοινοποιήσεως για να συμμορφωθεί με αυτή τη γνώμη.

Με τηλετύπημα της 25ης Ιουλίου 1985, η ιταλική κυβέρνηση ζήτησε παράταση κατά 30 ημέρες της ταχθείσας προθεσμίας. Με τηλετύπημα της 4ης Σεπτεμβρίου 1985, η ιταλική κυβέρνηση ζήτησε νέα παράταση δύο μηνών, λόγω του ότι το σχέδιο νόμου, επειδή προέβλεπε την προσαρμογή των εθνικών διατάξεων προς το κοινοτικό δίκαιο, έπρεπε να συζητηθεί κατά την προσεχή σύνοδο των νομοθετικών σωμάτων.

Η Επιτροπή, επειδή δεν έλαβε καμία άλλη ανακοίνωση από την ιταλική κυβέρνηση, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου την παρούσα προσφυγή λόγω παραβάσεως.

Το δικόγραφο προσφυγής της Επιτροπής πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Μαΐου 1986.

Η κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως και η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η παράβαση είναι αποδεδειγμένη, παραιτήθηκε από την κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως.

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

II — Αιτήματα των μερών

Η *Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 83/183/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, σχετικά με τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στις οριστικές εισαγωγές, από κράτος μέλος, προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει αυτής της οδηγίας·

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Η *ιταλική κυβέρνηση* δεν αμφισβητεί την παράβαση που της προσάπτεται.

III — Ισχυρισμοί των διαδίκων

Η *Επιτροπή* υπογραμμίζει ότι κατά το άρθρο 189, τρίτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, και ότι κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της Συνθήκης, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη ή προκύπτουν από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.

Η *ιταλική κυβέρνηση* δεν αμφισβητεί την παράβαση που της προσάπτεται. Παρατηρεί, πάντως, ότι, καίτοι με διαφορετικούς τρόπους και προθεσμίες από ό,τι προβλέπει η προαναφερθείσα οδηγία, η φορολογική ατέλεια για τα προσωπικά είδη που εισάγονται στην Ιταλία λόγω μεταβολής κατοικίας ισχύει ήδη σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 6, των εισαγωγικών διατάξεων του δασμολογίου σχετικά με τους εισαγωγικούς δασμούς, που κυρώθηκε με το διάταγμα του προέδρου της Δημοκρατίας αριθ. 723 της 26ης Ιουνίου 1965 (Gazzetta ufficiale, supplemento ordinario αριθ. 160 της 1ης Ιουλίου 1965).

J. C. Moitinho de Almeida
εισηγητής δικαστής